

Geborgen in God

Bemoediging van de week aflevering 395

Afl. 395 Geborgen in God.

Lieve mensen, heel erg welkom weer op te bemoedigingssite. Ik kom weer bij je in de naam van onze Heer Jezus, die ons liefheeft, die jou en mij liefheeft.

Elke keer als ik dit werk doe, dan ben ik me ervan bewust dat onze Heere Jezus dit werk draagt. Hij brengt en zaait het uit en soms gaat het dan naar duizend mensen. Soms gaat het naar tweeduizend mensen, soms gaat het naar 700 mensen. Wat maakt het uit? Het gaat vandaag naar jou!

Ik heb ervoor gebeden: Heer, wat mag ik zeggen vandaag? Ik neem je mee naar een woord uit Psalm 27. Boven dit vers staat: Veilig in Gods hoede.

"Eén ding heb ik van de Heer gevraagd, dit zoek ik: te verblijven in het huis van de Heer, al de dagen van mijn leven. Om de liefelijkheid van de Heer te aanschouwen en om te onderzoeken in zijn tempel."

Dus om bezig te zijn met dat wat eeuwigheidswaarde heeft. Bezig zijn met onderwerpen die de 'liefelijkheid van de Heer' kenmerken. Opvallend is dat, ik wil hier met je even bij stilstaan.

Want ja, het is wel iets wat mijn hart raakt. Waar wil ik me op richten? Waar kan ik eigenlijk geen genoeg van krijgen? Is dat dit misschien: 'De liefelijkheid van de Heer te onderzoeken'...?

"De Heer bergt mij (en jou) in zijn hut, ten dage van het kwaad. Hij verbergt mij in het verborgene van zijn tent. Hij plaatst mij hoog op een rots. En nu heft mijn hoofd zich op boven vijanden rondom mij. Daarom wil ik in zijn tent offeren, offers met geschal. Ja, ik wil zingen, psalmzingen de Heer". (NBG 51)

Dit is voor vandaag (29-9-23) ook goed. Ik word er zelf door deze herhaling ook weer aan herinnerd dat ik deze belijdenis een paar jaar geleden voor de Bemoedigingssite heb gemaakt. Hoe staat het met onze groei in het geloof in God, in Zijn Woord? Hoe staat het met die vertrouwelijke omgang van mij met Hem?

Je kunt met mij deze vraag aan jezelf stellen: hebben de afgelopen jaren deze woorden ons tot leven gebracht? Zijn het woorden geworden, die ook emoties en ankerpunten herbergen in ons menszijn en kind zijn van God?

Ons leven mag immers ankeren in de Heer. Zo sterk ankeren in het woord van God, dat je, ook na een paar jaar, nog steeds kunt zeggen: *Ja, de Heer verbergt mij in het verborgene van Zijn tent.* Mensen die de Heere Jezus niet kennen of nauwelijks leven met Hem, zullen dat niet herkennen. In zekere zin zijn wij vreemde mensen, we zijn bijwoners op deze aarde. Mensen die in Christus een kostbare schat in ons meedragen, ons geloof, deze sterke verbinding met de Hemelse Vader, door Jezus Christus.

We leggen allemaal dezelfde weg af, net als ieder ander mens die om ons heen leeft. Allemaal zijn we door die jaren van corona gegaan, allemaal maken we nu mee hoe de wereld wordt geteisterd door rampen en oorlogen. De ene crisis volgt op de andere. We zien het allemaal gebeuren. Daar zit geen verschil in, maar wel wat er ons hart, in onze binnenkamers zich afspeelt tussen die grote God en ons. Juist nu we al deze dingen om ons heen zo waarnemen. Dat je gaat denken: zou het toch te maken hebben met de profetieën die in Openbaring staan? Luiden deze rampen de noodklok om nu te beslissen wie jouw Heer en Meester zal

zijn, nu en morgen?

Er is om ons heen en soms ook in ons eigen hart zoveel druk. Er is letterlijk veel om je druk over te maken. Dat voel je ook. Maar dan zegt dat Woord van onze Vader: "*De Heer is er ook nog! Vrees niet!*"

We hebben het net gelezen: "*...dit zoek ik, dit vraag ik U!*"

Heer, waar bent U?

Heer, vertel me alsjeblieft over Uw liefde, spreek me over Uw ontferming, want wat heb ik Uw sterkte toch nodig in mijn zwakheid. Ik heb U zo nodig, Heer.

Als ik iets van God ervaar, dan kan het zijn dat ik zomaar op een moment geraakt wordt omdat het me opvalt hoe mooi blauw de hemel is, of hoe mooi de kleuren in de berm zijn, waar ik loop, maar nog sterker voel ik de Heer als er een lied opborrelt met prachtige woorden van geloof. Dan hoor ik mezelf ineens zingen... Dan weet ik me zo intens verbonden met die Grote onzichtbare God die ik loven mag.

Op wie ik mijn hoop heb gevestigd. Die me nooit en nooit zal verlaten, maar mij met zijn geest-kracht draagt door al die dagen die me soms zo zwaar vallen.

Ja, zonder overdrijven, dan kan ik ook offeren, offers met geschal.

Zingen, ja psalmzingen. Ik mag, ik kan óók in deze situatie van vandaag mijn hoofd opheffen en dat is een wonder van God.

De zwakke zegt: ik ben een held...

Dat doe je niet omdat je van jezelf zo sterk en flink bent, en al helemaal niet omdat je zoals ze dat dan noemen 'heel gelovig' zou zijn.

Je hoofd opheffen en je hart opheffen naar God, dat is genade. Het speelt zich allemaal af in het verborgene van Zijn tent. En die tent is die kleine woning, een mensenhart. Jouw hart, mijn hart. Daar is de plaats, die hut, die God verkiest om te wonen, zodat Hij niet ver van ons is, maar heel dichtbij. Ogen van mensen kunnen het niet zien, maar een hart dat de Heer vreest weet dat het zo is.

Een kostbaar geheim, ik wens het je voor deze week zo van harte toe!

Met liefs, Gerry

De [video bemoediging](#) die hoort bij deze tekstbijlage bekijkt u op de [website](#) van de Bemoedigingssite

Zowel de video als deze tekstbijlage zijn auteursrechtelijk beschermd en mogen uitsluitend gebruikt worden in kleine kring.

Deze uitgave is Pro Deo tot stand gekomen, echter dit werk kan niet bestaan zonder hulp van onze donoren. Ook u kunt dit werk ondersteunen, meer informatie vindt u op de [website](#)